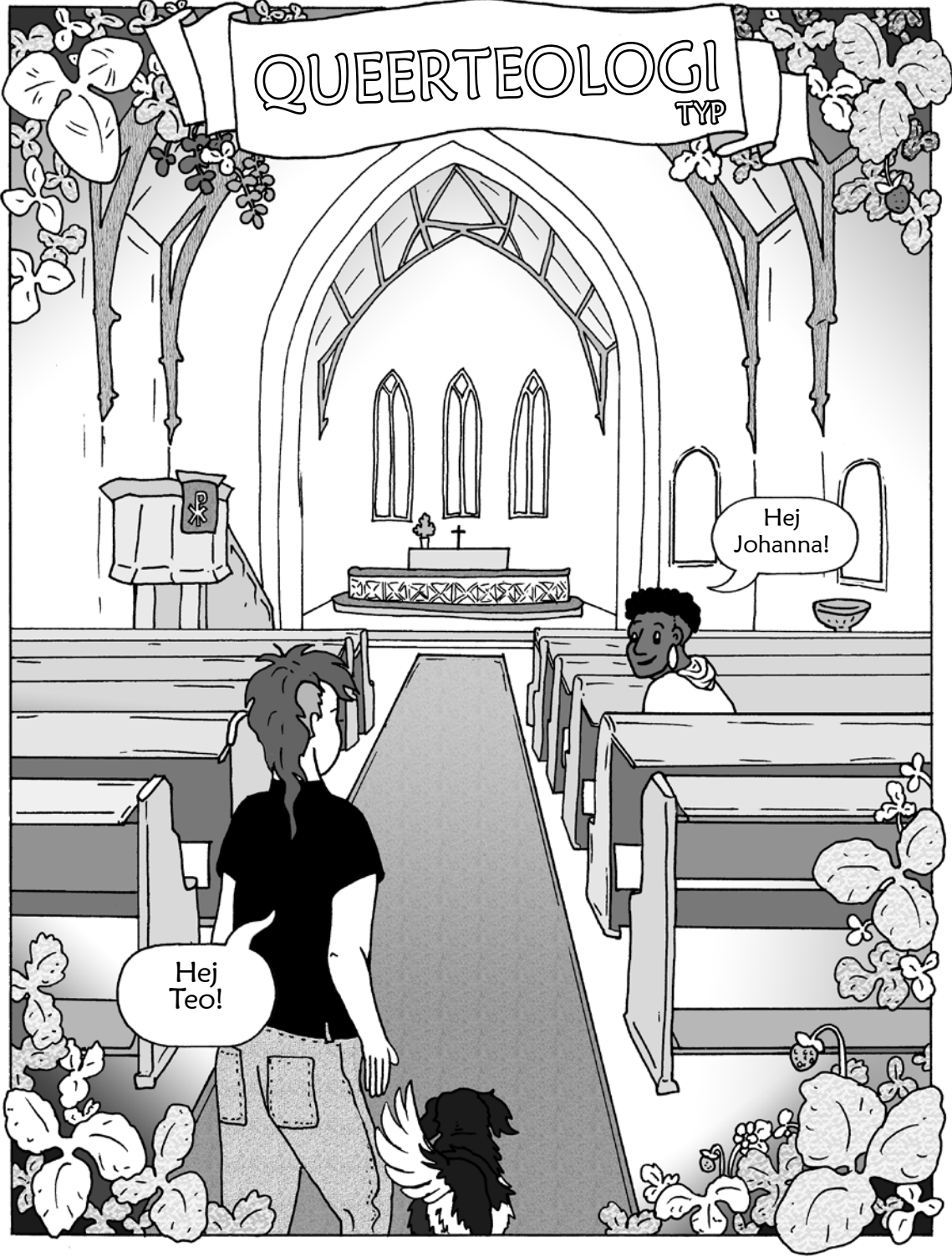

Innehåll

Queerteologi typ	9
Skapelsen	32
Femte Mosebok 22:5 och 23:1	64
Jesaja 56:4	75
Matteusevangeliet 19:11-12	79
Apostlagärningarna 8:26-40	100
Josef och det regnbågsfärgade plagget	105
Queera kvällar	110
Sodom, 1 Mosebok 19:1-29	111
Markusevangeliet 14:12-16	112
Lärjungen som Jesus älskade	114
Galaterbrevet 3:27-28	119
Romarbrevet 1	130
Gud, kön och teologi	132
Qritik	156
Kön och kallelse	166
Jesajas kallelse	175
Bonusmaterial:	
Inkluderande församlingsarbete	188

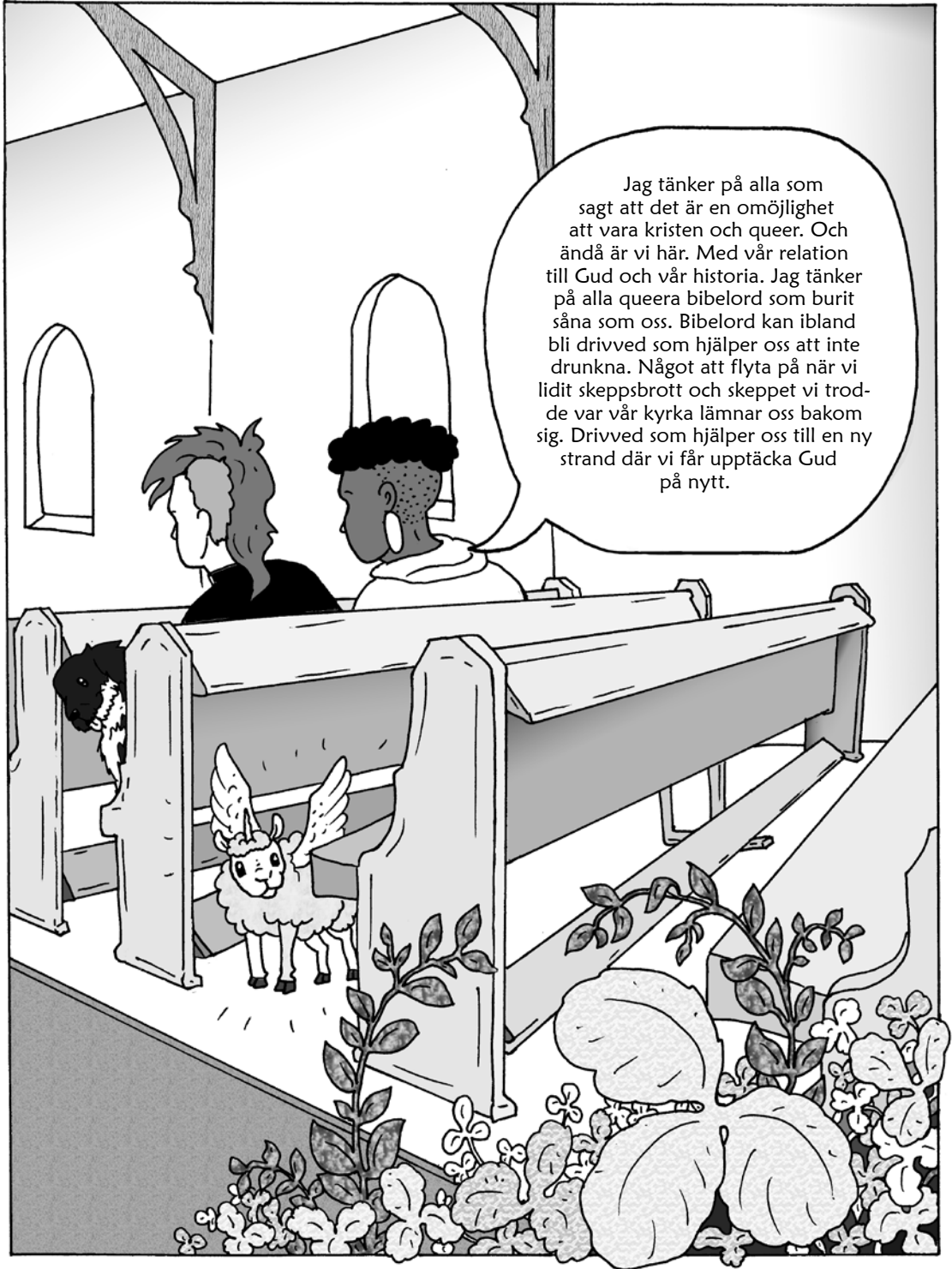
QUEERTEOLOGI TYP

Hej
Teo!

Hej
Johanna!

Jag tänker på alla som sagt att det är en omöjlighet att vara kristen och queer. Och ändå är vi här. Med vår relation till Gud och vår historia. Jag tänker på alla queera bibelord som burit såna som oss. Bibelord kan ibland bli drivved som hjälper oss att inte drunkna. Något att flyta på när vi lidit skeppsbrott och skeppet vi trodde var vår kyrka lämnar oss bakom sig. Drivved som hjälper oss till en ny strand där vi får upptäcka Gud på nytt.

Man väljer inte att bli transperson, det är något man ÄR. Jag bär på djupa sår inom mig, sår som aldrig kommer att läka. Att vara trans är svårt. Det ställer till problem i det vardagliga livet, allt från att köpa kläder och skor till att söka arbete. Jag drömmer fortfarande om att bli accepterad fullt ut, men jag tror aldrig att jag kommer få uppleva det. Men jag tror att alla människor utan undantag är Guds barn.

Johannes

Kan jag vara kristen och icke-binär? Ja det kan jag tydligen. Jag har aldrig tappat min tro. Hur mycket jag än förklarar med texter, tolkningar och teologi, är tron i mig. Min känsla av att vara omsluten av Gud finns alltid kvar.

Hedvig

Nu tänker jag att Gud alltid har funnits här och velat ha mig här. Vi transpersoner har varit med om så mycket. Hos oss finns både kunskap och erfarenhet. Vi är modiga människor. Kyrkan behöver modiga människor.

Peter

Någon läste Romarbrevet 1 för mig när jag var tretton, och sa att om jag fortsatte att älska kvinnor skulle jag vara utan Gud i mitt liv och förtjänade inte att leva. Eftersom jag var ett följsamt barn och hängiven min tro på Gud, så försökte jag såklart ta mitt liv, så som många queera tonåringar gör. Men värre än självmordsförsöket var alla de där åren av att vara levande död i ett äktenskap med en man som var övertygad om att Gud skapat mig för att jag skulle städa upp hemma efter honom.

Jag levde i garderoben medan heterosexuella runt omkring mig vid varje milstolpe och fas i livet var omhuldade av lyckönskningar och kyrkliga traditioner. Jag kände mig frusen i tiden.

I störtfloden av kritik som vällde fram när jag kom ut, skrev kristna till mig att jag inte längre var kristen och att jag borde skämmas. Att jag förespråkade synd och skulle leda en hel generation till helvetet. Trots deras övertygelse om att jag övergett min tro kände jag Guds närvaro i mitt liv precis som förr – kanske än mer nu. Mitt liv och min karriär förändrades över en natt när jag berättade, och jag kände hur Gud var med mig och höll om mig i varje steg jag tog.

Vicky Beeching

